

Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας (Τμήμα Ε')

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

α') Σωματείου υπο την επωνυμία «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΝΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΟΣ “ΚΑΤΩ ΣΟΥΛΙ ΜΑΡΑΘΩΝΑ ΑΤΤΙΚΗΣ”» που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Γ' Σεπτεμβρίου αρ. 13) και εκπροσωπείται νομίμως υπο του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού, Ευαγγελοανδρέα Κένη,

β') Ευαγγελοανδρέα Γεωργ. ΚΕΝΗ, κατοίκου Αθηνών (οδός Πίνδου αρ. 40), ατομικώς,

γ') Αγγελικής συζ. Ευαγγελοανδρέα ΚΕΝΗ, το γένος Ιω. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ, κατοίκου Αθηνών (οδός Πίνδου αρ. 40),

δ') Σοφίας συζ. Κωνστ. ΒΕΡΓΩΤΗ, το γένος Γεωργ. ΚΕΝΗ, κατοίκου Πεύκης Αττικής (οδός Μάρκου Μπότσαρη αρ. 3),

ε') Σταύρου Γεωργ. ΚΕΝΗ, κατοίκου Πεύκης Αττικής (οδός Χρυσοστόμου Σμύρνης αρ. 44) και

στ') Δημητρίου Σαρ. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗ, κατοίκου Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης (οδός Σοφοκλέους αρ. 47 - Βούλα)

ΚΑΤΑ

Υπουργού Περιβάλλοντος & Ενέργειας, Γενικού Γραμματέα (ήδη
Συντονιστή) Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, αμφοτέρων
κατοικοεδρευόντων στην Αθήνα και Δασάρχη Καπανδριτίου,
κατοικοεδρεύοντος στο Καπανδρίτι Ωρωπού Αττικής.

.....

Επι της κρινομένης εφέσεως των άνω εκκαλούντων οργάνων κατά της
υπ' αριθ. 2408/2018 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών
(Ακυρωτικός Σχηματισμός -Τμήμα Γ΄) επαγόμεθα τα εξής:

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

I.- Με την ένδικο αίτηση ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών,
εζητήσαμε την ακύρωση της υπ' αριθμόν 240/25.01.2010 αποφάσεως του
Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, με την οποίαν
κηρύχθηκε αναδασωτέα η έκταση που αναφέρεται σ' αυτήν, στην οποίαν
(έκταση) περιλαμβάνεται και η έκταση στο Κάτω Σούλι Μαραθώνα, η
οποία δια της υπ' αριθ. 96346/525πε/10.02.1989 αποφάσεως του
Υπουργού Γεωργίας αναγνωρίσθηκε ότι ανήκει στους (αναφερομένους
στην ένδικο αίτησή μας) δικαιοπαρόχους μας, καθώς και στο Οικοδομικό
Συνεταιρισμό Προσφύγων & Θυμάτων Πολέμου υπο την επωνυμία
«ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ». Η έκταση αυτή, συνολικού εμβαδού 66.832
στρεμμάτων, κείται στην κτηματική περιφέρεια του Δήμου Μαραθώνος
Αττικής (Κτηματικές Περιφέρειες πρώην Κοινοτήτων Γραμματικού,
Βαρνάβα και καπανδριτίου Αττικής) και εκάη κατα την πυρκαϊά της 21^{ης}
-24^{ης} Αυγούστου 2009. Επι της ενδίκου αιτήσεώς μας εξεδόθη η
εκκαλουμένη, δια της οποίας, ορθώς, εγένετο δεκτή η ένδικος αίτησή μας
και ακυρώθηκε η προσβαλλομένη, ως άνω, απόφαση του Γ.Γ.
Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής.

II.- Η προσβαλλομένη πράξη εξεδόθη κατ' εφαρμογήν της διατάξεως του άρθρου 117§3 του Συντάγματος, κατά την οποίαν «δημόσια ή ιδιωτικά δάση ή δασικά εκτάσεις καταστραφείσαι ή καταστρεφόμεναι εκ πυρκαϊάς ή άλλως πως αποψιλωθείσαι ή αποψιλούμεναι, δεν αποβάλλουν εκ του λόγου τούτου τον ον εκέκτηντο προ της καταστροφής των χαρακτήρα και κηρύσσονται υποχρεωτικώς αναδασωτέα, αποκλειόμενης της διαθέσεως τούτων δι' έτερον προορισμόν». Εξάλλου, κατά το άρθρο 38§1 Ν. 998/1979 «Περί προστασίας των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της Χώρας» (Α' 289), του οποίου γίνεται επίσης επίκληση στην προσβαλλομένη πράξη, «κηρύσσονται υποχρεωτικώς ως αναδασωτέα, τα δάση και αι δασικά εκτάσεις, ανεξαρτήτως της ειδικωτέρας κατηγορίας αυτών ή της θέσεως εις ην ευρίσκονται, εφ' όσον ταύτα καταστρέφονται ή αποψιλούνται συνεπεία πυρκαϊάς ή παρανόμου υλοτομίας αυτών ...», ενώ, κατά το άρθρο 41§1 του αυτού Νόμου «η κήρυξις εκτάσεων ως αναδασωτέων ενεργείται δι' αποφάσεως του οικείου νομάρχου [και, ήδη, του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, Ν. 2503/1997, Α' 107] καθοριζούσης σαφώς τα όρια της εκτάσεως η οποία κηρύσσεται αναδασωτέα και συνοδευομένης υποχρεωτικώς υπό σχεδιαγράμματος, το οποίον δημοσιεύεται εν φωτοσμικρύνσει μετά της αποφάσεως εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως», κατά δε τη διάταξη του άρθρου 41§3 «ειδικώς προκειμένου περί κηρύξεως εκτάσεων ως αναδασωτέων ένεκα μερικής ή ολικής καταστροφής δάσους ή δασικής εκτάσεως εκ πυρκαϊάς ή άλλης αιτίας εκ των άρθρ. 38 παρ. 1 αναφερομένων η κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου απόφασις του νομάρχου εκδίδεται, μετά εισήγησιν της αρμοδίας δασικής υπηρεσίας, υποχρεωτικώς εντός τριών μηνών [ήδη δύο μηνών κατ' αρθρ. 12 παρ. 2 του ν. 2040/1992 (Α' 70)] από της καταστολής της πυρκαϊάς ή της διαπιστώσεως της εξ άλλης αιτίας καταστροφής ...». Κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, κάθε αποψιλουμένη δασική έκταση, δημοσία ή ιδιωτική, κηρύσσεται

υποχρεωτικώς αναδασωτέα με μόνη την αντικειμενική διαπίστωση της συνδρομής των κατά την ανωτέρω συνταγματική διάταξη προϋποθέσεων, η δε απόφαση περί αναδάσωσης πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένη ως προς τον χαρακτηρισμό της έκτασης ως δάσους ή δασικής έκτασης. Η αιτιολογία όμως αυτή μπορεί να συμπληρώνεται και από τα στοιχεία του φακέλου (ΣτΕ 4553/2015, 3168/2015, 2728/2013, 3428/2011, 4659/2011).

ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΕΦΕΣΕΩΣ

III.- Επι του 1^{ου} λόγου εφέσεως: Ως εκ των ανωτέρω παρατιθεμένων διατάξεων ευθέως προκύπτει, η δι' αυτών επιδιωκομένη προστασία των δασών συνδέεται, κατ' αρχάς, προς την πυρκαϊά ως αιτία καταστροφής τους, εναλλακτικώς, δε, και προς την αποψίλωσή τους συνεπεία άλλης αιτίας. Ήτοι, προϋπόθεση της νομίμου εκδόσεως περι αναδασώσεως είναι **η διαπίστωση του αρμοδίου Οργάνου για την ύπαρξη καταστροφής και για την αιτία της καταστροφής** (πυρκαϊά ή άλλος λόγος). Είναι προφανές ότι ο Νομοθέτης δεν αρκέσθηκε στην υποχρέωση διαπιστώσεως της καταστροφής δασικής εκτάσεως αλλά απαίτησε (για την πληρότητα της αιτιολογίας της αποφάσεως περι αναδασώσεως) και τη διαπίστωση της αιτίας της καταστροφής αυτής. Επομένως, η έλλειψη της σχετικής διαπιστώσεως καθιστά την απόφαση περι αναδασώσεως ακυρωτέα ως πλημμελώς αιτιολογημένη, ορθώς δε το δικάσαν Εφετείο έκρινε τοιουτοτρόπως, αβασίμως, δε, το αντίδικο Δημόσιο προβάλλει τα ανωτέρω ως λόγο ακυρώσεως της εκκαλουμένης.

Επι του 2^{ου} λόγου εφέσεως: Ορθώς το δικάσαν Εφετείο έκρινε ότι η προσβαλλομένη απόφαση περι αναδασώσεως είναι ακυρωτέα ως πλημμελώς αιτιολογημένη επειδή, κατά τη σύνταξη της σχετικής προτάσεως του Δασάρχη Καπανδριτίου, ελήφθησαν αορίστως, υπ' όψιν,

μη απαριθμούμενες αεροφωτογραφίες των ετών 1938 ή 1945 – 1978. Τούτο δε, όχι επειδή, δήθεν, προβλέπεται «συγκεκριμένος αριθμός των αεροφωτογραφιών των οικείων ετών» υπο νομοθετικής διατάξεως (ως διερμηνεύεται, στρεβλώς, υπο του εκκαλούντος Δημοσίου το νόημα της σχετικής κρίσεως της εκκαλουμένης), αλλ' επειδή τούτο επιβάλλεται υπο της υποχρεώσεως πλήρους και σαφούς αιτιολογίας της πράξεως περι αναδασώσεως: Εκείνο που κατακρίνεται δια της εκκαλουμένης δεν είναι η «μη αναφορά συγκεκριμένου αριθμού αεροφωτογραφιών, νομοθετικώς προβλεπομένου» αλλά η μη εξειδίκευση του σχετικού (και βαρύνοντος) στοιχείου αιτιολογίας. Η αναφορά σε αόριστο αριθμό τέτοιων φωτογραφιών και **όχι στον συγκεκριμένο αριθμό που πράγματι ελήφθη υπ' όψιν σε συσχέτιση με τα χρονολογικά στοιχεία λήψεως εκάστης των φωτογραφιών αυτών**, έτσι ώστε να δύναται να σχηματισθεί ασφαλής άποψη στο αποφασίζον όργανο και ορισμένη κρίση αυτού δυνάμενη να ελεγχθεί δικαστικώς, συνιστά πλημμελή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως περι αναδασώσεως και τα περι του αντιθέτου προβαλλόμενα υπο του εκκαλούντος Δημοσίου τυγχάνουν παντελώς αβάσιμα.

Επι του 3^{ου} λόγου εφέσεως: Το ποσοστό δασικής βλαστήσεως συνιστά **περιγραφικό στοιχείο του δάσους** και εξ αυτού του λόγου απαραίτητο στοιχείο της αιτιολογίας της αποφάσεως περι αναδασώσεως. Συνεπώς, ορθώς το δικάσαν Εφετείο εντοπίζει πλημμελή αιτιολογία της Διοικήσεως ένεκα μη αναφοράς στην πυκνότητα (ήτοι το ποσοστό) της δασικής βλαστήσεως και είναι αβάσιμα τα περι του αντιθέτου διαλαμβανόμενα στον συγκεκριμένο λόγο εφέσεως.

Επι του 4^{ου} λόγου εφέσεως: Η προς θεμελίωση του εννόμου συμφέροντός μας απόδειξη ότι οι εκτάσεις ιδιοκτησίας μας εμπίπτουν στις επίμαχες

αναδασωτέες εκτάσεις, ύστερα από την έκδοση του από 17^{ης}.10.2017 εγγράφου του Δασάρχη Καπανδριτίου, δυνάμει της οποίας, εντός της κηρυχθείσης ως αναδασωτέας εκτάσεως περιλαμβάνονται εσφαλμένως μερικότερα τμήματα δεν είναι δυνατόν να βαρύνει εμάς. Κάτι τέτοιο είναι ιδιαίτερος δυσχερές για εμάς, απαιτεί πολύπλοκη μελέτη ειδικού μηχανικού και κατ' ουσίαν ματαιώνει το δικαίωμα δικαστικής προστασίας μας, καθ' όσον, **ένεκα της ασαφείας περι το δασικό καθεστώς των ιδιοκτησιών μας**, θα πρέπει ν' αδρανήσομε ακόμη και αν, πράγματι, οι ιδιοκτησίες μας αμφισβητούνται ως δασικές υπο του Δημοσίου. Στοιχειώδης αντίληψη χρηστής διοικήσεως -δεδομένου οτι το Δημόσιο προέβη σ' αυτή τη μερική διόρθωση επτά (7) έτη μετά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως περι αναδασώσεως- επιβάλλει την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως περι αναδασώσεως, καταφασκομένου, κατ' άρθρον 47§1 Π.Δ. 18/89, του σχετικού εννόμου συμφέροντος ημών.

Επειδή μετα ταύτα, δέον όπως απορριφθεί η ένδικος έφεση καθ' όλους αυτής τους λόγους και να γίνει δεκτή η ένδικος αίτηση ημών περι ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως περι αναδασώσεως. Και.- Να καταδικασθεί το αντίδικο Δημόσιο στην εν γένει δικαστική μας δαπάνη.-

Αθήνα, 24.01.2022

Ο πληρεξ. Δικηγόρος